

Maladie sentimentală

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Zac de-o boală fără nume, incurabilă, să știi
Cumpătul mi-l pierd prin lume, mă adun în poezii.

E o maladie rară, doctorii n-o înțeleg,
Nu e grea, dar nici ușoară, e-o jumate din întreg.

De cealaltă jumătate ești bolnav și tu, mi-au spus
Florile din câmp plecate să găsească un răspuns.

Leacuri tămăduitoare s-or găsi pe undeva?
Înainte de culcare, mă cuprinde mâna ta

Și mi-e bine dintr-o dată... Zac de-o boală fără leac,
Dependența mea de tine e letală. Ce să fac?

- Sunt bolnav la fel ca tine, uneori am amnezii,
Care-mi trec atunci când pasul mi-l conduci prin poezii,

Nu știu dacă-i maladie sau de versuri sunt atras,
Dar iubirea mea-i curată și e tot ce mi-a rămas.

Ne-am contaminat atipic, pot să jur: e-adevărat,
Suntem doi nebuni pereche care s-au abandonat

Febrei mari a pasiunii... Dansu-n miez de noapte goi
E-un remediu cald, iubito! Ne salvează pe-amândoi.

Îți cuprind în brațe trupul, porțelan topit în jar,
Lasă doctorii s-aștepte, diagnosticul e clar.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș